

European Year for Active Ageing and Solidarity between Generations

Aktivitet Konferens om Äldreåret 2012

Datum 14 februari 2012

Plats Bryssel

Arrangör Regionkommittén

Deltagare Mercedes Bresso, Regionkommitténs ordförande; **Richelle Koos**, Generaldirektör, GD Sysselsättning, socialpolitik och inkluderande; **Sarah Harper**, direktör, Oxford Institute of Population Ageing; **Kartika Liotard**, EU-parlamentariker, medlem i den tvärpolitiska gruppen om åldrande; **Giuseppe Porcaro**, European Youth Forum.

Syfte

Konferensen syftade till att diskutera Äldreåret 2012 och de sociala och ekonomiska svårigheterna som uppstår för samhället när en större del av befolkningen åldras. Fokus låg även på flernivåstyrelse och hur lokala och regionala aktörer kan bidra till aktivt och hälsosamt åldrande.

Sammanfattning

Mercedes Bresso underströk att den åldrande europeiska befolkningen är något som påverkar oss alla, inte endast beslutsfattare. Detta kan tydliggöras genom de protester som har uppkommit på flera ställen i Europa med anledning till, exempelvis, beslut som har fattats vilket höjer pensionsåldrarna. Att fatta rätt beslut i denna tid är viktigt då det kommer att påverka EU för en lång tid framöver. Ett första steg i detta är att ändra synen på åldrande till något positivt och lyfta de fördelar ett aktivt åldrande ger, genom volontärarbete eller som vårdgivare. För det andra måste de lokala och regionala aktörerna inkluderas i arbetet med att ta fram strategier för detta område för att få en framgångrik och hållbar politik för den åldrande befolkningen. Detta kommer dock inte att ske genom att minska budgeten, varken på den europeiska eller nationella nivån.

Richelle Koos lyfte också vikten av att involvera regionerna då det är dessa som till stor del kommer att implementera de beslut som fattas och därför är det viktigt att få deras syn på de problem som uppstår av en åldrande befolkning. Vi måste skapa ett klimat som inkluderar äldre, inte exkluderar dem ur samhället, vilket kan främjas av ett mer hälsosamt åldrande och en mer anpassad kollektivtrafik, hälsovård och en mer flexibel arbetsmarknad, för att nämna några. Om inte förändringar sker snart så kommer en stor börda att läggas på de yngre generationerna då antalet människor över 60 år ökar med två miljoner varje år i Europa.

Vår demografi är inte i obalans, vi har istället en ny form av demografi, enligt **Sarah Harper**. Strategier för att bekämpa problemen med en åldrande befolkning måste

fokusera på tre områden, i första hand måste vi inse att åldrandet i Europa beror på att vi föder mindre barn, inte för att människor faktiskt blir äldre. Detta har vi tidigare löst genom att bero på Afrika och Asien för de tjänster som vi inte själva har kunnat erbjuda. Men denna demografiska förändring kommer även att hända där, så vi måste förändra vårt beteende och våra strategier för den åldrande befolkningen. För det andra så måste vi arbeta fram tydliga och klara mål för aktivt åldrande. Det finns ingen konkurrens mellan de äldre och yngre generationerna på arbetsmarknaden och de äldre generationerna bidrar oerhört mycket genom volontärarbete och som vårdgivare, exempelvis så står den äldre generationen för fyra miljarder av oavlönat volontärarbete i Storbritannien. Detta är något som måste uppmuntras och främjas. Det gäller även att förbereda de yngre generationerna på vad längre liv och åldrande betyder för dem, de kommer att behöva arbeta längre men samtidigt kommer de förhoppningsvis vara friska och aktiva längre.

Kartika Liotard berättade om projektet Age Friendly Cities in the EU. Under 2009 genomfördes en pilotstudie i femton europeiska huvudstäder för att ta reda på hur den äldre generationen såg på, exempelvis, kollektivtrafik och hälso- och sjukvård och hur dessa var anpassade till deras behov. Målet med projektet är att skapa miljöer och städer som är anpassade till de äldres behov, och i förlängningen även till de yngre generationerna, samt skapa ett nätverk där städer kan dela med sig av sina erfarenheter och framgångar.

Värdet i att äldre och yngre generationer lever tillsammans talade även **Giuseppe Procaro** om, och att vi måste lösningar som gör att olika generationer faktiskt vill bo tillsammans, exempelvis genom att säkerställa att det finns samhällstjänster som riktar sig till alla generationer. Vidare diskuterade han den höga ungdomsarbetslösheten som har uppmärksammats av EU-kommissionen. Arbetsmarknaden måste förändras så både de yngre och de äldre generationerna inkluderas och får arbete. Att endast investera i och förbättra utbildningssystemet i de länder som har en hög ungdomsarbetslöshet räcker inte.

Andra delen av konferensen följdes av tre workshops. Andra workshopen handlade om hur man bäst kan integrera och öka den äldre generationen deltagande i samhället vilket exemplifierades genom tre projekt. I Salzburg, Österrike, anordnar det lokala bussföretaget kurser som de äldre kan gå på där de utbildas i hur de kan använda bussen, hur de ska kliva på och av bussen på bästa sätt för att undvika fall samt speciella guidade bussturer. I tillägg har bussarna utrustats med ramper vilket ska göra det lättare att kliva på bussen, reserverade platser för de äldre och speciella stoppknappar som öppnas och stängs långsammare vilket underlättar av- och påstigande. Gelsenkirchen, Tyskland, startade ett projekt 2009 som utbildar kontaktpersoner. Det är inte endast riktat till de äldre, utan hjälper även till på skolor dagis som extrapersonal eller informerar om hur olika generationer kan hitta gemensamma intressen. I Dobrich, Bulgarien, har kommunen startat datorkurser riktade till de äldre där de lär sig grunderna i hur man använder datorer och internet. Detta ger dem inte endast möjlighet att ta del av digitala tjänster, det gör dem även mer attraktiva på arbetsmarknaden, det skapar något som de äldre och de yngre har gemensamt och motverkar isolering, då många äldre lever ensamma.